सान्ति न॰ वान्त-खच्। १ खत्यर्थनधुरे ३ चातुकूत्ये मेटि०। श्योलवनः प्रीतिद्याक्ये वियवाक्यादिना क्रोधीपग्रमन-कृते वाननि च खनरः।

सान्त्वन न॰ सान्त-त्य्ट्। श्यात्तक्त्यकरचे प्रियवादा-दिना क्रोधाद्यममने च । युच। चल्वे स्त्रो ।

सान्दीपनि पु॰ बन्दीयनञ्चापत्तम् रञ्। रामक्रणयोराः वास्ते अवन्तिपुरवाधिनि छनिभेदे।

'विदिताखिखविज्ञानी नज्ज्ञानसदाविष । शिष्णाचार्ये क्रम बोरी ख्यापयन्ती यदूनमी । ततः सान्दीपनि काम्यमवित्तपुरवासिनम् । ध्यस्तार्थं जनमतुवीरी वस्तरेव जनादेशी विष्णु ए॰ एक्यो २। स्थ॰ ।

सान्द्र ति विटि सह यन्द्रेय । श्रिवि के समर' श्रस्टी मेटि । शक्तिये अमनोत्ते शब्दर । १वने न मेटि ।

सान्द्रपुष्प ए॰ यान्द्रं पुष्पमस्य । विभीतकद्यके शङ्र्र । सान्द्रस्मिग्ध ति॰ यान्द्रं सिग्धः । । व्यतिष्ट्ये शङ्र्र । श्वतिमनोष्ट्ररे च ।

सान्धिक ए॰ सन्धा सराच्यावनं वित्यं वेत्ति ठक्। १ वी-विद्यं विद्याः । सन्धिः प्रयोजनमञ्ज ठञ्। २ विद्याः कर्तर विश् । सन्ध्याकास्ति । सान्ध्य विश् सन्ध्यायां भवः सन्धिवेताः स्रम् न ठञ्।

सान्ध्यकुसुमा स्त्रो ६व० । तिसन्धिषुष्पद्यचे राजनि० । सान्धाध्य न॰ सदीयते सम्+नी-गयत् नि॰ । सन्त्रादिना संस्ताखे धतादी समरः । [कल्पयं' सावाइनसन्तः ।

सान्तिध्य न॰ सान्तिधिरेन खाज्ञ। नैत्राची 'सान्तिध्यमिइ सान्तिपातिक वि॰ सन्तिपातात् विदोधितकारात् वागतः तेन निष्टं ची वा ठाज् । सान्तिपाताच्याते रोगे सन्तिपात

वन्दे ५२१६ प्र॰ दस्यम् 'विकारे चित्रपातके' कुमारः। साम्यासिक प्र॰ बन्धावः प्रयोजनमञ्ज ठक्। सन्धाधिन हेमच० सापत्र प्र॰ बंपत्र पर खार्थे छन्। १ शवरे खबरः ; प्र॰ पत्र्यां भवः नक्षा खपत्र्यं वा यज् । १ सपत्रीपुत्रे। खब्।

यत्या भवः तथा खपत्यां वा यञ्। स्वपत्नीयुत्रे। सन्। सामत्रोऽप्युभवत्र।

सामिग्छत्र न॰ मित्रकृष्ट भावः छञ्। दायाचीचप्रकृषाः द्युपयोगिनि जातिधमेभेरे "वाविक्द्यं साप्तपी दमसि"ति

सहितः । सिपय्डमञ्चे ५२२० छ॰ दम्यम् । सामपदीन न॰ सप्तीमः पदेः उद्यास्तिनिर्धत्तम् खञ् । सस्य सीहाहे सनरः ''साप्तपदीनं सख्यम्" पा॰।

साप्तपीक्य ति॰ यप्त प्रकान् व्याप्तीति अच् अभवपद-हितः। यप्तप्रकाषायके। साम चान्त्वते धदः चुः छः चः चेट् । चामयति ते ध्यस्यामत् त धनेका चक्तात् न घोपरेगः ।

सा पा) स वान्ते चु॰ उभ॰ वन वेट्। वानवित खर्य भोषदेव एव न्यायाः दुर्गादावेन दन्त्यादित्वमधीक्रमप्रमांचस्।

सामक प्रश्वास-स्वृत्त्। राणे विकार । सनकमेव

षण । श्हेंबरिक्ति मूनमाले भागे मिता । सामग पु॰ साम तहुनेदं गायति । सामनेदाध्यायिनि जटा ।

सामग्रे ४० वाम गर्भ यदा । दिल्ली मद्धरः । सामग्रे को वनपत्त भावः खज् कोलपत्ते कोव कोणि यबोपः । श्वमकातायाम् । कोलाभावपत्ते वामस्य त-मार्थे न०। पायेष सामग्य विधी ग्रुषानाम् कुमारः।

खार्थं खज् । १करवासमू हे १हव्ये च स्ती।

सामज युंसी वास्त्री वेट्सेटात् जायते जन-ड । १गर्जे।

स्तियां डोष् । तथा तज्जनाकचा ५ (बकाव्ये उर्जातव वामयोनियार्ट्रे हमास्। १ वासपाठजे सारादी ति मेटिं।

सामन्त्रस्य नः वनञ्चवस्य भावः खञ्। चौचित्वे।
सामन् न॰ वो-मिन्न्। ''च्यने खाया द्वि" रत्वादिके
श्वेदमेदै तत्नोक्तास्वमधिकत्व गेये श्गानभेदे ''ब्बच्ध्यू दं वान गीयते कान्दोग्योपः। वान्तो गानक्षयं गानगद्धे श्थ्रपः हस्यम् तद्भेदादिकं वेदगाने कचगानादौ मूलपन्ते च हम्मं वानवेदस्य विभागादि चरचास्य हे हस्यम्। तच्काखाभेदाः वेदगद्धे ४८२४ प्र० हस्याः। राद्धां ''यानभेदक्षया दानो द्वह्ये त्युक्ते श्वायभेदे

तस्य विश्वादिकं मत्थपु॰ १२१ व॰ चक्तं वधा

मत्स्य चवाच ''चाममेदस्या दानो दर्ण्ड्य मनुजेश्वर ! ।

चिद्या च तथा मावा इन्द्रजाड्य पार्थिव ! ! प्रयोगाः

कथिताः सप्त तन्त्रे निगद्तः प्रद्यु । द्विविधं कथितं

साम तथ्यश्वातय्यमेव च । तलायतय्यं साधूनामालो
प्रायेव जावते । तल साधुः प्रयत्नेन सामसाध्यो नरो
कम ! । महाज्ञचीना क्ष्यवो धर्मनिल्या जितेन्द्रियाः ।

गामसाध्या न चातय्यलेषु साम प्रयोजयेत् । तथ्यं

साम च कर्तव्यं कृत्यशिवादिवर्णनम् । तथा अद्वप
चारायां क्षतानाञ्चेत्र वर्णनस् । चनयेव तथा यक्त्रपा

कतत्त्वास्थायनं स्वकम् । एवं सामा च कर्तव्या वर्षाः।

धर्मतत्वराः । साम्या यद्यपि रच्चांसि ग्यन्त्वनीति परा
श्वतः । तथायोतद्यापूनां प्रयुक्तं नोपकारकम् ।

चित्रमङ्कितमिल्ववं प्रकृषं सामगदिनम् । च्यसाक्षो